

*Blijf altijd van me houden,
ga nooit bij mij vandaan,
wat er tussen ons gegroeid is,
mag niet verloren gaan ...*

Dankbaar aandenken aan

Mevrouw

Raymonda DE BIE

echtgenote van de Heer André ANNO

*geboren te Nederzwalm op 20 november 1928
en overleden te Gent op 5 december 2006,
gesterkt door de ziekenzalving.*

Lid OKRA en Ziekenzorg Asper

De families DE BIE – DE SMAEEL
en ANNO – TRUYE danken u
voor uw blijken van medeleven.

De namis heeft plaats op zaterdag 6 januari 2007
om 17.30 uur in de parochiekerk te Asper.

Uitvaartzorg D'HONDT, Gaveré en Zingem, 09/384.74.11.

Tot het bittere einde heeft Raymonda haar ziekte gedragen in stilte, want veel leed hield zij voor haar medemensen verborgen. Lang heeft ze gehoopt dat zij ook deze ziekte zou overwinnen, maar er komt ooit eens een stop aan de weerbaarheid en draagkracht van zieke mensen. Zo sterk had de kanker Raymonda in zijn greep gekregen, dat de dood uiteindelijk voor haar een bevrijding betekende. Sedert lange tijd ging het met haar gezondheidstoestand niet zo best: om te overleven moest Raymonda jaren lang naar de nierdialyse, een behandeling die je lichaam toch zo zwaar op de proef stelt. Zes jaar geleden kreeg ze een andere nier, maar het bleef toch gaan en keren naar de kliniek voor regelmatige controle. Daarbij kreeg ze ook problemen met haar hart en haar bloedbanen: nog eens onder het mes van de chirurg. Toch bleef ze optimist en in betere dagen kon ze zich uitleven in haar hobby's: samen met haar man André was ze druk in de weer in de groentenhof en tussen de bloemen, ofwel verdeed ze haar tijd met breiwerk. Ze was sterk gesteld op TV-feuilletons en ze was graag bij de mensen. Ze wachtte op de geboorte van haar eerste achterkleinkind en ze hoopte samen met haar man nog hun diamanten huwelijksjubileum -over 2 jaar- te kunnen vieren. Raymonda was een gelovige vrouw, trouw aan de zondagsmis, zolang ze kon. Ze had een grote verering voor O.-L.-Vrouw: verschillende keren zijn beiden samen naar Lourdes op bedevaart getrokken om de bescherming af te smeken van Moeder Maria en nieuwe kracht om niet op te geven. Dankbaar zijn we om wat moeder voor ons heeft betekend, dankbaar om al het goede, waarin zij ons is voorgegaan. Ook al is ons verdriet groot om haar heengaan, toch -zo geloven we als christenen- blijft ze ons nabij en leeft ze met ons verbonden. Moge ze rust en eeuwige vrede vinden in de veilige handen van onze God, onze Vader in eeuwigheid.